

- 2) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada ona na sąd krajowy obowiązku odstąpienia od stosowania przepisu prawa krajowego niezgodnego z przepisami decyzji ramowej, takiej jak decyzje ramowe rozpatrywane w postępowaniu głównym, których skutki prawne są utrzymane zgodnie z art. 9 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych, załączonego do traktatów, z uwagi na to, iż przepisy te nie wywierają bezpośredniego skutku. Organy państw członkowskich, w tym sądy, są jednak zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego w możliwie największym zakresie zgodnej z prawem Unii, umożliwiającej osiągnięcie rezultatu zgodnego z celem wyznaczonym w danej decyzji ramowej.

(¹) Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof — Belgia) — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries i in./Ministerraad

(Sprawa C-597/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 132 ust. 1 lit. c) — Zwolnienia — Zawody medyczne i paramedyczne — Chiropraktyka i osteopatia — Artykuł 98 — Punkty 3 i 4 załącznika III — Produkty lecznicze i wyroby medyczne — Obniżona stawka — Świadczenie usług w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze terapeutycznym — Stawka podstawowa — Świadczenie usług w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze estetycznym — Zasada neutralności podatkowej — Utrzymanie skutków uregulowania krajowego sprzecznego z prawem Unii)

(2019/C 280/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten i in, Plast.Surg. i in., Belgian Society for Private Clinics i in.

Strona przeciwna: Ministerraad

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie zastrzega on stosowania przewidzianego w nim zwolnienia do świadczeń wykonywanych przez osoby wykonujące zawód medyczny lub paramedyczny regulowany przez prawo danego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 98 dyrektywy 2006/112 w związku z pkt 3 i 4 załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które traktuje w sposób odmienny z jednej strony produkty lecznicze i wyroby medyczne dostarczane w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze terapeutycznym, a z drugiej strony produkty lecznicze i wyroby medyczne dostarczane w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze wyłącznie estetycznym, wyłączając te ostatnie z korzystania z obniżonej stawki podatku od wartości dodanej (VAT), która ma zastosowanie do pierwszych.

- 3) W okolicznościach takich jak omawiane w postępowaniu głównym sąd krajowy nie może skorzystać z przepisu krajowego upoważniającego go do tymczasowego utrzymania niektórych skutków przepisów krajowych uznanych za sprzeczne z dyrektywą 2006/112 do czasu dostosowania ich do tej dyrektywy z jednej strony w celu ograniczenia zagrożeń dla pewności prawa wynikających z retroaktywnego skutku tego stwierdzenia, a z drugiej strony w celu uniknięcia zastosowania systemu krajowego poprzedzającego owe sprzeczne ze wspomnianą dyrektywą przepisy.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel — Belgia) — Lies Craeynest i in./Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

(Sprawa C-723/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2008/50/WE — Artykuły 6, 7, 13 i 23 — Załącznik III — Ocena jakości powietrza — Kryteria pozwalające na stwierdzenie przekroczenia dopuszczalnych wartości dwutlenku azotu — Pomiar dokonywane w stałych punktach pomiarowych — Wybór odpowiednich miejsc — Interpretacja wartości uzyskanych z pomiarów w punktach pomiarowych — Zobowiązania państw członkowskich — Kontrola sądowa — Stopień kontroli — Uprawnienie do skierowania nakazu)

(2019/C 280/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lies Craeynest, Cristina Lopez Devaux, Frédéric Mertens, Stefan Vandermeulen, Karin De Schepper, Clientearth VZW

Strona pozwana: Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Brussels Instituut voor Milieubeheer

przy udziale: Belgische Staat

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 3 TUE i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE w związku z art. 288 akapit trzeci TFUE oraz art. 6 i 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy należy interpretować w ten sposób, że do sądu krajowego rozpatrującego wniosek jednostek, na które ma bezpośrednio wpływ przekroczenie wartości dopuszczalnych określonych w art. 13 ust. 1 tej dyrektywy, należy sprawdzenie, czy punkty pomiarowe znajdujące się w danej strefie zostały rozmieszczone zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 1 lit. a) sekcji B załącznika III do wspomnianej dyrektywy; jeśli tak nie jest, to sąd ten może stosować wobec właściwych organów krajowych wszelkie niezbędne środki, takie jak nakaz, o ile jest on przewidziany w prawie krajowym, w celu zapewnienia, aby punkty pomiarowe zostały umieszczone z poszanowaniem tych kryteriów.